

[Harald Nielsen.]

bort fra Norden. Det må ikke ske! Men også i den henseende finder jeg at samarbejdsaftalen, som vi her behandler, kan være til megen nytte. Finland er med i denne udtalelse, og det bliver efter min mening en god baggrund for de øvrige nordiske lande i deres virke for at søge at finde veje til også under ændrede markedsvilkår at opretholde forbindelsen med Finland. Også i retning af at styrke forbindelsen med Finland synes jeg at den samarbejdsaftale, vi her behandler, er af betydelig værdi.

Jeg skal ellers ikke gøre flere bemærkninger, men vil kort udtrykke, at vi ser på denne samarbejdsaftale som en deklaration, som en ting, der skal være os en hjælp i vore bestræbelser for at fortsætte det nordiske samarbejde også under ændrede markedsvilkår, og jeg kan slutte på samme måde som det ærede medlem hr. Per Hækkerup: hvis vi har vilje til at leve op til det, denne samarbejdsaftale indeholder, vil den også kunne give baggrund for, at vi kan udbygge det nordiske samarbejde videre frem, også når vi kommer ind i et større europæisk fællesskab.

Med disse få bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale samarbejdsaftalen til vedtagelse i det høje ting.

Thestrup: Mit parti kan godkende Hel-singforsoverenskomsten, og jeg skal derfor anbefale det fremsatte forslag. Mit partis repræsentanter i Nordisk Råd, deriblandt jeg selv, har haft lejlighed til at gennemgå overenskomsten i enkeltheder, og jeg skal derfor ikke her gå i enkeltheder med den.

Det er ved affattelsen af overenskomsten forudset, at de 5 nordiske lande vil komme til at tage forskellig stilling med hensyn til det europæiske markedsfællesskab. Overenskomsten er jo affattet således, at der ikke som følge af den kan blive vanskeligheder enten ved at indtræde i det europæiske fællesmarked for et eller flere af landene eller ved at blive associeret med det europæiske fællesmarked for et eller flere af landene. Det er min opfattelse, at det samarbejde i Vesteuropa, som vi er i færd med at indtræde i, naturligvis vil give vanskeligheder for det nordiske samarbejde, således som det har været hidtil. Men jeg er på den anden side ikke i tvivl om, at det nok, når

vi går i gang med dette europæiske samarbejde, vil vise sig endnu mere ønskeligt, og jeg tør også sige endnu mere nødvendigt for os, end det hidtil har været, at holde fast på det nordiske samarbejde og udvikle det yderligere.

Jeg hører til dem, der hele tiden har anset det nordiske samarbejde for meget vigtigt og meget nødvendigt, og det er min faste og bestemte overbevisning, at dette for alvor vil blive nødvendigt, når vi kommer ind i det europæiske markedsfællesskab. Selv om nu denne overenskomst — hvad jeg erkender — ikke er en overenskomst, der på særlig konkret måde binder os til bestemte ting, så tror jeg alligevel, den kan få meget stor betydning, og jeg tror, det ønske, den udtrykker, og det mål, den tilstræber, kan vise sig at være af overordentlig betydning for vort land. Derfor kan mit parti i ét og alt tilslutte sig både det ønske, den udtrykker, og det mål, den tilstræber; ikke mindst det nære, fortsatte samarbejde med Finland finder vi meget betydningsfuldt.

Jeg kan sige som de ærede to foregående talere, at også vi fra vor side vil gøre, hvad der kan gøres for at leve op til overenskomsten og opfylde det ønske, der er udtrykt heri, og jeg kan på mit partis vegne give forslaget den bedste anbefaling.

Else-Merete Ross: Da det ærede medlem hr. Helge Larsen er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne komme med et par bemærkninger.

Samarbejdet mellem de nordiske lande er på mange områder groet langsomt og naturligt frem og ikke nær altid på politisk plan. Værd at nævne i denne forbindelse er ikke mindst det arbejde, der er udført af Foreningen Norden, af folkehøjskolerne og af frie folkelige oplysningsforbund. Det er gået sådan, at meget af det nordiske samarbejde er blevet en så selvfølgelig ting, at det foregår uden nøje fastlagte rammer. Mere politisk præget er samarbejdet blevet efter dannelsen af Nordisk Råd, og nu da de nordiske lande står over for de nye problemer, der rejser sig ved samarbejdstankeerne i Europa, er det en naturlig og rigtig opgave, man har taget op ved at udforme en traktat, der samler de områder, hvor samarbejde er i gang, og peger på de